

Περί αναμετρήσεως

Ὅταν δ' ἀνὴρ πράξει κακῶς ὑψηλός, εἰς ἀθήϊαν πίπτει κακίῳ τοῦ πάλαι δυσδαίμονος.

(Ευριπίδης, *Ελένη*, στ. 417-19)

Ο ευτυχισμένος, όταν κακοπάθει, νιώθει πικρότερη τη δυστυχία,
παρ' όσο αυτός που από παλιά την ξέρει.

Ωχ, Μάιλο, πώς αντέχεις την απέραντη δυστυχία
που σε προσκρούει συνεχώς;
Και όταν πρόκειται στο σκότος του μίσους
να χαθείς,
να παραιτηθείς από τη μάχη και να κρυφτείς
στο αδιανόητο άσυλο,
στις πιο απομονωμένες γωνιές
της χρυσής καρδιάς σου,
βοήκες αγγέλους, που θα παλεύουν για σένα
μέχρι τη στιγμή που οι ουρανοί θα κτυπήσουν τη γη
και ωσάν Άτλας θα τους κρατάνε πάνω απ' το κεφάλι σου,
για να καταδιώξεις τους δαίμονες της Γης,
ελευθερώνοντάς την από δεσμούς σκέψεων.

Εδώ και τ' όνομά σου, πολεμιστής ενάντια στο κακό και το άδικο.
Καθημερινά παλεύεις με τον διάβολο της αμφιβολίας,
που με αιχμηρά νύχια σου σκίζει τον λαιμό και προσπαθώντας να σε υποτάξει,
καταστρέφει ό,τι σου είναι πολύτιμο.

Τα ανήθικα παιδιά του χάους σου στήνουν παγίδες
και παίρνουν ό,τι ανθρώπινο έχει μείνει μέσα σου,
για να σε κάνουν σκλάβο τους.

Αλλά, ποιανού πραγματικά σκλάβος είσαι;

Χαιρετάς το κακό σαν παλιό φίλο.

Δεν έχεις τίποτα να χάσεις, μόνο να κερδίσεις.

Το κέρδος, έρχεται με τον αγώνα,

μέρος πλέον της άθλιας ζωής σου, συνήθεια, ρουτίνα!

Αυτή η μάχη έχει έναν μόνο νικητή,

και συ αποφασίζεις ποιος θα είναι.

Κατηγορία Δ': Ποίημα**Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ**

Ωχ, Φράκο, σε ακούω που κλαις,
σε ακούω όταν προσπαθώ να κοιμηθώ.
Αναστενάξεις, κλαις και οδύρεσαι με την παραμικρή δυσκολία.
Λες πως πεθαίνεις και θάβεσαι στη στάχτη της παραδοχής.
Οδύρεσαι, ενώ αξίζει να γελάς.
Καυχιέσαι για το χρήμα.
Θα σε βοηθήσει, όμως, αυτό να διαπραγματεύεσαι έργα σπουδαία,
συναισθηματικά πολύτιμα και ηθικά άξια;

Μπορεί οι τσέπες σου να είναι γεμάτες,
τα ρούχα καθώς πρέπει να είναι και τα χέρια σου να στολίζουν διαμάντια.
Βαθιά μέσα πτωχός και άδειος είσαι.

Όταν τα πεινασμένα πουλιά του σκότους
κατασπαράξουν και απλώσουν τα οστά των εχθρών,
στον μαύρο, σαν τη καρδιά σου, νυχτερινό ουρανό,
εκατοντάδες άστρα θα σου δείξουν τον δρόμο,
Μα συ τυφλός είσαι, ανίκανος να δεις..
Να νιώσεις..

Υπόμνημα

Τα ονόματα των ηρώων παραπέμπουν στα βασικά χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς τους: Μάιλο, στα γερμανικά έχει τη σημασία του «πολεμιστή» ή του «εύσπλαχνου, καλόκαρδου». Φράκο, προερχόμενο από το ιταλικό Φράνκο, έχει την έννοια του «ελεύθερου» και του απαλλαγμένου από προβλήματα και δυσκολίες.

Στο ποίημα υπάρχουν πολλοί συμβολισμοί, για παράδειγμα οι Άγγελοι που υποδηλώνουν τη δύναμη που κατάφερε να καλλιεργήσει ο Μάιλο κάθε φορά που χρειάζεται να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες στη ζωή του. Οι Δαίμονες είναι οι σκέψεις του Μάιλο που του στερούν τη χαρά, ρίχνουν την αυτοπεποίθησή του. Διότι δυσκολίες δεν είναι μόνο οι εξωτερικές, αλλά και οι εσωτερικοί φραγμοί που αναπτύσσει το ίδιο το άτομο και θέτει στον εαυτό του προσπαθώντας να ανταπεξέλθει.

Θίγονται, επίσης, διάφορα θέματα της σύγχρονης εποχής που ζουν οι άνθρωποι σήμερα, όπως για παράδειγμα ο υλιστικός τρόπος ζωής, η εξαγορά των πάντων, η

Κατηγορία Δ': Ποίημα**Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ**

δημιουργία στερεοτύπων σε θέματα αποδοχής από τον κοινωνικό περίγυρο ως απόρροια των συναισθηματικά άδειων ανθρώπων και των κλειστόμυαλων κοινωνιών.

Μέσα στο ποίημα ακούγεται και η εσωτερική φωνή ενός τρίτου προσώπου που αντιμετωπίζει, όπως και οι δύο ήρωες, δυσκολίες στη ζωή του και συνομιλεί με την εικόνα των Μάιλο και Φράκο, όπως την έχει δημιουργήσει στο μυαλό του γι' αυτούς. Ζυγίζει τα αρνητικά και τα θετικά του διαφορετικού τρόπου αντιμετώπισης, της στάσης των δυο ηρώων και τελικά καταλήγει ότι όμορφες και φωτεινές στιγμές μπορούν να υπάρξουν και στις πιο σκοτεινές, απαισιόδοξες περιπτώσεις της ζωής μας.

